

૫૪૫૭

૫૪૫૭

મુંબઈ નાટક મંડલી.

બ કા વ લી

નાં

ગાયનો.

મુંબઈ:

મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં છાપયું છે.

૧૮૮૯.

કીંમત આના બે.

ખ ના મે ખુદા.

૧.

શહેનશાહ જીનાહ ચાલમદાર,
 ન હો આપ આજરસે પેકરાર.
 ખીલેગા ગુલીસ્તાંમે નરગીસકા કુલ,
 નહો ઉસકે પાયસસે હજરત મલુલ.
 ગહનમે હુએ આતે મહો આફતાખ,
 ફેર આપેરકો હો જતી હુએ સાફતાખ.
 રહેગા ન એ જંગ આઘનેમે,
 ન રખીએ ગોપારે અલમ સીનેમે.
 નજર પર ને હુએ પદનજરકા અસર,
 મીઠાએ દવાકા અસર એ જરર.

૨.

અફસોસ કે આપોસે દીખાઈ નહીં દેતા,
 દુન્યાકા પદો નેક સુજાહી નહીં દેતા.—અફસોસ કે૦
 અપ્પ આએ તો કીસ તરહસે તુર આએ નજરમે,
 હુઈ ખતે તકદીર રસાઈ નહીં દેતા.—અફસોસ કે૦
 એજર હું શાહીસે મએં ઇસિ એ પસરીમે,
 અએ પારે ખુદા મુજકો ગદાઈ નહીં દેતા.—અફસોસ કે૦
 ગમ ખાજી મએં યા ગમ મુજે ખા જાએ ખુદાયા,
 કુચ્છ ઔર સીવા ઇસિકે દીખાઈ નહીં દેતા.—અફસોસ કે૦
 આશંમસે સો જાજી હમેશાં કો ન જાગું,
 અએસી મુજે અપ્પ કોઈ દવાઈ નહીં દેતા. —અફસોસ કે૦

૪

૩.

તુ ન કુમલા જીવરવા જો પીતા મોરા,
 તુમરે દુખસે હમ સખ પ્યાકુલ; તુ ન કુમલા જીવરવા.
 સતીચન પૈદકો લાગિ કર જોડું, સીગરે ડાડું ચકરવા,
 ખન ખન જાગિ દાડ સારે ધુડું નગરવા.
 જલ જલ તજોડું થાજે અથાજે, જાજે લાગિ ખપરવા,
 જન પરીચનમે દેખું બાહું દાડ ચાહું નજરવા.

૪.

મુજે તુમ છોડકર પ્યારો કાંહાં કો રૂઠે જાતે હો,
 જફાકારો સીતમગારો મુજે જો કયા મુનાતે હો.
 મેરી તકદીરમે ખવારી લીખી હજો ઝૌર ખીમારી,
 જુદાધકા અલમ ભારી ધધિર તુમ સોપે જાતે હો.
 મુજે તનહા ન છોડો તુમ પીદરસે મુંહ ન મોડો તુમ,
 મહોખપતકો ન તોડો તુમ કલેજ કયું દુખાતે હો.

૫.

સુનો શાહ જો પાત હમારી, હજો હુજુરકો સદમાં ભારી;
 કીઆ હમને સફર લાચારી, શાહ સુનો અજો શાહ.
 ખને હમ જો પરીનદો માહી, કોઈ કોકુનુસો મારે તપ્યાહી;
 હે ન તીજ મુનાફે શાહી રે—સુનો૦

૬.

અજો કાશ ગમ મેરા કપ્પહી જાજોગા યા નહી,
 પજોકે અજલ જાંહાસે ઊઠાજોગા યા નહી.
 પારેકી તરહા રહેતા હજો દીન રાત પેકશર,
 કંખખત દીલકો ચચેનખી આજોગા યા નહી.
 માથે પે પદ નસીખકા ધખ્યા હજો અજો ફલક,
 કાલક તુ મેરે મુંહકી છુટાજોગા યા નહી.

મેરી સોચાહુ પખતીકી શખ કપતલક રહે,
મેહેરે કરમ સહરબી દીખાએગા યા નહી.

૭.

સરપર એ જોખ અપને તુમ અએ સાહેબ હલો રે.
હારા મએ ખેચારા,
આકર તું કયું હારા.
જોજહએ ભારી રે,
હોગી ગમ ખવારી રે.
આકા માન મોરા કહા,
અરે ચલચલ મોરે પ્યારે.
અજી તુમ જીતે હમ હારે,
નોકર તુમ અપના ઐર કોઈ દેખો ભાલો રે.

૮.

તુમ આએ જો ચારો જવાન, દીલખરકા હએ નસીબા ખુલા,
તનસે નીકાલુ તુમહે દે હાલું, કામ આવે જો મેરી જાન;
માહસે આલા મેહેરસે ખાલા, દેખી દેખી તુમારી શાન.

૯.

દરપત ખત ચહોરા ચમક રહા,
ચમક રહા ચમકાએ રહા.—દરપત૦
પલક ધરિારેસે મન હરલીનો,
ખદનસે જોખત ટપક રહા.—દરપત૦

૧૦.

કયું હએ દેર લગાઈ પ્યારો કયું હએ દેર લગાઈ,
કયા હએ ધુમ મચાઈ પ્યારો કયું હએ દેર લગાઈ.
નરગસો સોસન સમન ચમનમે ઐર પહોત ગુલ ખીલે હુવે,
આપકે હએ મુજરાઈ પ્યારો કયું હએ દેર લગાઈ.

૧૧.

હુએ તકદીર જાગી તુમારી હમારી,
બુલાતી હુએ સખકો વો પ્યારી હમારી—હુએ૦
ચલો જાન ચલનેકો તૈયાર હુએ હમ,
જો કરતો હો મેહે માનદારી હમારી—હુએ૦

૧૨.

લાઈ ખહાર પાગમે ખેલા ચંખેલી મોગરા,
કરતી હુએ આજ ચહે ચહે મએના ચકોર કોકલા—લાઈ૦
ગુંદને કો હાર કુલ લાઈ હુએ ઉડા હવા,
રંગ જમે અજબ આજ પાગ હુએ ખીલા હવા—લાઈ૦
જોશપર ખહાર હુએ કયાહી લાલાજર હુએ,
રંગ ભરા ચમન જર આજ આસકાર હુએ—લાઈ૦

૧૩.

કહું કયા તુમ સખ જો આ ગએ, ભોર નગરવામે પાઈ ખપ્પર,
જનક પરત પૈયાં ધરત ટટોલા તુરત—તુમ૦
સનદ નગારેકી પુરી પાઈ, આજ આજ મોહે મીલી ચારેકી સુરત
—તુમ સખજો.

૧૪.

કાહે ખીજ ખન ખન ખન ધુંડે, મનમે હુએ પી તોરા રે—કાહે૦
કોઈ ગલેખીચ તસખી હાલે, કોઈ હાલે તન દોરા રે;
કાહે જીઅરવા નીત ખહેકાવે, દર દર ફીર મન ચોરા રે—કાહે૦

૧૫.

ચીતવન તુમારી નીરાલી હુએ,
જોખન પે એજ જોખન પે લાલી—ચીતવન૦
લશકર લેકર ચલે ખડે ઠાટસે,
કોઈ મુલકી કોઈ માલી હુએ—ચીતવન૦

૧૬.

છોરે રાજા કે અંખીયાંમે કજરા લગાકે ચલે—છોરે૦
અંખીયાંમે કાજલ સુરમાં ચીતવત પ્યારી પ્યારી;
દીલપરભી દેખ દેખ લટું હુએ પીચારી—છોરે૦

૧૭.

પ્યારી ખતા મોઆફ કરો પુર કુસુર હુએ
મરનેકે પાસ આ ગએ જીનેસે દુર હુએ—પ્યારી૦
લેજો હમે ન કએદમે લીલીહ છોડ દો,
પુરપકે પાદશાહકે આંખો કે નુર હુએ—પ્યારી૦
રહેતીથી દસ્ત ખસ્તા હમારે તમાંમ ખલક,
દસિ વખત જોડે હાથ તુમારે હુજુર હુએ—પ્યારી૦

૧૮.

જેલખાનેકે દારોગા પકડ પાંઈ રે—જેલ૦
લેજા ઇંતકો કએદ મેરે જારે, સખ મીલ હલીઆ ઘોએ,
આન પડે તેરો નૌકરીમે કએદી ખનકર રંએ,
મીલે હરદીન રએતાં ન સુખ છાંઈ રે—જેલખાનેકે૦

૧૯.

નજર આઈ મુજકો અજબ મહેલકાં, નહી અએસી દેખો ખુદાકી કસમ
અજબ હુસ્ન હુએ વાહવા, વાહવા ખજલ ચાંદ હુએ કીખીયાકી કસમ.
અગર એ ગુલીરતાં પરસ્તાંન હુએ, પરી ફીલ હકીકત એ જશાંન હુએ,
ફીદા ઊસ પ સખકા દીલોજાંન હુએ, મુજે અપની શરમો હયાકી કસમ.
વો નકકારા રખખા હુએ કએસા વહાં, ચૌર ઊસપર લીખાભી
હુએ કુચ્છ ખેગુમાં
મએ કીસ તરહ જાઈ દરને મકાં, તડપતા હુએ દીલ દીલરૂપાકી કસમ.

૨૦.

જન સુખ પલીઆં, ગુડીઆં ખેલીઆં, ગુધઆંસે પાએવો છલખલીઆં
દીલપર કાહે ઠએરો લુટેરી, જાએ મીલન ખુદ મન ચલીઆં,
હુલેસેભી ચાકે પાસ ન જાએ, હાત હુએ જનકે રંગ રલીઆં—જન૦

ઘરમે જાએ યાકે હમભી છાંઈ હંએ મનમે યે કલીઆં,
દેખુ' ને મએ યાકે પાસ પુરાઈ હાત ઝટકે છાનું ગલીઆં—છન૦

૨૧.

મન લગાએ હારી રે, ચેરી સૈયાં તેહારી રે—મન૦
એરે મોરે સૈયાં મોરે સંગ રહીયાં રે,
મએ તોરી છેયામે આઈ વારી રે—મન૦

૨૨.

સુની હંએ તુને પાતેં ને ને હમસે,
છોટ દેના મત કરમસે—સુની૦
કયા કયા કહું મએ ગમકી કહાંની,
હમસે હંએ ગમ હમ હંએ ગમસે—સુની૦

૨૩.

ને તું ખવારી આહે સારી પનકર જવારી દરદર ખેલ,
નોકર આકર જેવર ગએાહર ઘરદર પદકર સરપર ખેલ.
ને તુ જેલે આફત લેલે હટકર ખેલે હર હર ખેલ,
કોઈ રૂઠે કોઈ લુટે તુજસે છુટે મરકર ખેલ.
હલાહી કર અતા તુ ખખશ દે ખતા,
મીલી મીલી સજ્જ કરમ કર અએ ખુદા.
અએ ખાલીકે જહાં હો રહેમ અખ અયાં,
હલાહી યેગુમાં જશત હંએ ઘર ઘર ખેલ—ને તુ૦

૨૪.

એજ સઘઆં છાંદ ન તુ મોરીરે નગરીઆં—એજ૦
જાએ સકે કૌન પ્યારે ધરિમમે,
સુપનામેલી નહી જાએ રે નગરીઆં—એજ૦

૨૫.

કએસી પાતેં હંએ એ ધસિ વખત કાંહાં હો દીલખર,
આંદકે રૂપરૂ કીસ તોર કતાં હો દીલખર.—કએસી૦

આતરો આપસે પડ્જતા હયે પાલાજાની,
 ન પરી જાદ હો ધનસાંતસે પાલા જાની—કચ્ચેસીં
 લો અંગુઠી ચે નીશાંતો મચ્ચેં દીચે જતા હું,
 હકતે ચાહા તો અખ્લી કુલ લીચે આતા હું—કચ્ચેસીં

૨૬.

હોજે સનમમે જીન્દગી દુશવાર હો ગઈ,
 પાગે જહામે કુલથી મચ્ચેં ખાર હો ગઈ—હીજે
 ચાંદ પીન દીલદારકે રે રખતા નહી જાયા,
 પાગ પીન ઊસ ચારકે રે દેતા નહી ફીજા,
 ગુલઝારસેભી જાંત ચે જેજર હો ગઈ—પાગે જહાંમે
 કૌન અપ ગમખવાર હયે જો મેરી કરે દવા,
 હાચે ઉસ અધચારને તો મુજસે કરી દગા,
 હર તૌરસે જહામે મેરી હાર હો ગઈ—પાગે જહાંમે

૨૭.

ગર ફજલ તેરા પારે ખુદાયા નહી હોતા,
 સર પારે અલમસે ચે ઉઠાયા નહી હોતા—ગર
 ઇસ ખનમે અમનમે મુજે પહોંચાયા હયે તુને,
 જસમે કે કખ્લી નાંમકો સાયા નહી હોતા—ગર
 યુર ખૌફો ખતર જનવર ઇસ ખનમેં હંચે રહેતે,
 અચ્ચે કાશ ચાંહાંપર તો મચ્ચેં આયા નહીં હોતા—ગર
 ફૌલાદકા હયે ફર્શ ચે આરામ કરૂં મચ્ચેં,
 મચ્ચાલુમ કોઈ ઇસ્સે સવાયા નહીં હોતા—ગર

૨૮.

અચ્ચે દાવરે સમદ મદદ મદદ મદદ,
 દોહાઇ મુલેમાનકી ખલા ચે હોવે રદ.
 સીતમ ચે હમપે હયે ન કમ કરમ કરમ કરમ,
 મલક ફલક તલક ઉઠાકે ફૂંકે દમ ખદમ,

તેરી માનીન્દ આલમમે પરી હોવે તો મચ્ચે જનનુ,
 કીસી ગુલરમે ચે જલવા ગરી હોવે તો મચ્ચે જનનુ—તેરી૦
 કોઇ પહેતર જમાનેમે નહી હચ્ચે ડોમ પરીચોસે,
 ચે શોખી હુર ચરમોમે ભરી હોવે તો મચ્ચે જનનુ—તેરી૦
 ખીજલતકે પડે હચ્ચે દાગ રૂચ્ચે માહે કામીલ પર,
 અગર મહેતાખ દાગોસે પરી હોવે તો મચ્ચે જનનુ—તેરી૦
 અગર ખુશોદકો તુજસે જાઆદા કોઇ પતલાચે,
 અદાચો નાજે શોખી દીલપરી હોવે તો મચ્ચે જનનુ—તેરી૦

મચ્ચે જનતીથી પરીચોસે અચ્છા નહી કોઈ,
 ચે પાત ગલત હચ્ચે કખ્હી દેખા નહી કોઈ—મચ્ચે૦
 શખ ખવાખમે ખીજકુલ વો ખીયાલાત હુવે ગુમ,
 પરીચો કે સોવા હુસ્નમે ખાલા નહી કોઈ—મચ્ચે૦
 મઆલુમ નહી કયા હુવા આરામ હમારા,
 એચ્ચેનોકા ખાચેસ અખ્હી ખુલતા નહી કોઈ—મચ્ચે૦
 એક જ નહી રહેતા દીલે નાકાંમ હમારા,
 ગોચા કે મહલ રહેનેકા ઊસકા નહી કોઈ—મચ્ચે૦
 પેશાંનોમે લીખખા હચ્ચે વો પેશ આચ્ચેગા પેશક,
 તકદીરકે લીખખેકો મીઠાતા નહી કોઈ—મચ્ચે૦

ઈદ્રાસનમે રૂચ્ચેલી મોરી વાં, વાહવા વાહવા અચ્ચેસી,
 ખરખાકી રૂતમે ઘેરા મેહ જચ્ચેસા કહકા દે કર ખરસે;
 કહું કયા સુન પહેના; રંગત વો રતકી જમના—કહું૦
 નુરાંની તન પચ્ચેઠી હુરે વાં શાદાં ખંદા અચ્ચેસી,
 અંદ્રકી ખીલવતસરકો જચ્ચેસે, જનત હો અખતરસે—કહું૦

૩૨.

ન હોનાં ચાહીએ નાંજાં કીસીકો જન્દગાંનીમે
 હજારો માહારૂ અરજ પડે હંએ દારે ફાંનીમે—ન હોનાં
 અનાસીરમે હંએ જપ્તક રહુ સખ અલાએ અદના હંએ,
 મીલે લાખોં હવામે ખાકમે આતીશમે પાનીમે—ન હોનાં
 ખુદા મહેકુજ રખે આફતે અર્જે સમાવીસે,
 નઈ કોપલ હંએ નીકલી ઇનદીનો નખલે જવાંનીમે—ન હોનાં

૩૩.

હાલ સુન અંએ સમન પરી, રાત હુઘ સીતમગરી,
 છોહી જો પજમે ઇન્દરી હંએરી ન મંએ વાંહાં જરી—હાલ
 દીલકોથી મેરે પે કલી ઘરકો મંએ અપને ઉડ ચલી,
 પાકે પલંગ મખમલી લેટ રહી પુરી ભરી—હાલ
 ખવાપ મુજે નજર પડા દરીઆમે કોહ હંએ પરા,
 ઉસમે જહાજ હંએ અરા લાલો અકીકસે જરા—હાલ
 ઉસમે પશર જવાંન થા હુસ્નો અદકી જાંન થા,
 સાફ ખુદાકી શાંન આ હાત લીએ કમાન થા—હાલ
 દીલ મેરા છોડ તાંન ગયા શકલે પરીદા પન ગયા,
 તોરે જવાંસે છન ગયા લેકે પશર વતન ગયા—હાલ
 મૌજકી ફેર હવા ઊઠી ખર્ક તપા ઘટા ઉઠી,
 કોહ ફટા સદા ઉઠી ખૌફભરી બલા ઊઠી—હાલ
 જાગી તો પસ પલંગ હંએ ઝૌર ન કોઇ રંગ હંએ,
 દીલમે ન વો ઊમંગ હંએ ખૌફ જંદોકા ઢંગ હંએ—હાલ

૩૪.

ઇલાહી હાલ અપ દીલકા જો પહેતર હો તો કયું કર હો,
 રસાઇ પર અગર અપના મુકદ્દર હો તો કયું કર હો—ઇલાહી
 અજપ્ત હંએ પે કલી દીલકો ન અંએન આંએ કખ્લી દીલકો,
 નીશા તો ખુશમી દીલકો મયેસર હો તો કયું કર હો—ઇલાહી
 ધીરા હંએ અપ કુલફતકા છુપા હંએ આંદ ફરહતકા,
 સીતારા અપની કીસમતકા મુનવર હો તો કયું કર હો—ઇલાહી

૩૫.

હચ્ચે હચ્ચે હચ્ચેરાંની આજ હચ્ચે પાછ, સોતેસે હું કયા આઈ.
 હચ્ચે હચ્ચે નહી દેતા કુલ દીખાઈ, સોતેસે હું કયા આઈ.
 કીસને ચાંદાં આકે કુલ ચુરાયા, ચોરીસે હચ્ચે કૌન આયા,
 દીલમે નઈ ખેતાખી હચ્ચે છાઈ, સોતેસે હું કયા આઈ.
 કચ્ચેસા ચે શયુક્ત આજ ખીલા હચ્ચે, કુલોમે કયા કુલા હચ્ચે,
 દીલ હચ્ચે મેરા દીવાનાં સચ્ચોદાઈ, સોતેસે હું કયા આઈ.
 દીલકો મેરે ખાર દીઆ ગુલચીને સોનેમે ફચ્ચેલે કીને,
 આરી મેરી દુર હુઈ દાનાઈ, સોતેસે હું કયા આઈ.

૩૬.

અચ્ચે પાદે સખા જા ચમન ચમન ફીર પતા તુ ગુલકાલા,
 જા કરમ કરમ કર જા, જાદી જા; જા—જા કરમ૦
 ચો પાગકે લાલા ચરન પહું તુ ખતા વો મતવાલા;
 કયા ચલન ફખતકા થા, દે ખતલા; કયા—કયા ચલન૦

૩૭.

કરંજી કાંહે પરખાશ નાદાનોસે—કરંજી૦
 જાહેર અસર ખવાખકા કયું ન હોતા,
 હચ્ચેરતકે સામાનોસે—કરંજી૦
 અપનેહી દીલકી તો તકસીર હચ્ચે, ચે
 કીયું ખીગડું અંજાનોસે—કરંજી૦

૩૮.

કૌનસા મોહની શકલ ઉતર કર નાહક ગુલપર ગીરા,
 મનમે મુજસે કીના ધરા.
 લગી હાત મુદરી નમુનેકા ઢંગ ચેકે દુસરા,
 નહી ધર નગ કોઈ અચ્ચેસા હરા.
 હચ્ચે નામ લીખા કયા પરીઆ ખહોત સુંદરા,
 નગ રૂપ ફખતમે જવાહરાતસે ખરા,

હર અખતર પરસતીશ કરે જો દેખે જરા,
હાએ મેરા ગુન કોનસા રસીઆ; લેકર ખુશ ખુશ ફીરા-મનમેં

૩૯.

દીલ પશરકો દે કે અપ્પ પહેલાધએ,
જાધએ કુરખાંત ઉસકે જાધએ—દીલ૦
દીલમે આતા હએ એહી અપ્પ પારપાર,
લાધએ અપ્પ ધુંડ ઉસકો લાધએ—દીલ૦
રજ કરનેસે કલેજ પક ગયા,
ખાધએ કપ્પતક બલા ગમ ખાધએ—દીલ૦
એક દીન મીલ જાએ તો ઉસે કહું,
આધએ હજરત સલામત આધએ—દીલ૦

૪૦.

હંસારે રાજ એ પીંજરા નહી તેરા,
તુંતો સમજ સમજ મન મેરા રે—હંસારે૦
ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા,
ચીડીઆં રએન પસેરા રે—હંસારે૦
ચુગ ચુગ મીઠીયાં મહલ પનાયો,
મુરખ કહે ઘર મેરા રે—હંસારે૦
જસ દીન હંસા કોઈ નહી તેરા,
જંગલ હોગા પસેરા રે—હંસારે૦

૪૧.

કયા ચોરોપે દોશ ધરૂં ન્યારે, હુધએ ખતા આપહી આપ,
કુલ ન રાખા આપન આપન, ચોરન લાગે ભુલ દીખાવન,
ચાર પનેથે સો હો ગએ દુશમન; ખુદ નએ દુખ ડરે—હુધ૦

૪૨.

પકાવલી હું પરી ધરિમકી નજીમમે હએ કમાલ મુજકો,
ચુરાયા જસને હએ કુલ મેરા મોલા હએ અપહીસકા હાલ મુજકે

વો પેટા જૈનુલમુલકકા હચ્ચે જો શાહા ઇસ સર જમીનકા હચ્ચે,
 પીદરકી ખાતીર વો ગુલ ચુરાકર દોઆ હચ્ચે ઉસને મલાલ મુજકો,
 લીપાસે આદમ પદલકે મચ્ચેને રસાઈ દરખારે સહુમે પાઈ,
 હો કપતલક ચરમે શાહા રૌશન ચેહી મીલાથા સવાલ મુજકો.
 ખતાચ્ચેથે ચાર રોજ મચ્ચેને વોહી હુવા આચ્ચે ચારો પેટે,
 હુવા મેરે ગુલસે શાહા ખીના, મીલેગા અપ્પ ગંજે માલ મુજકો.
 ખુલાયા હચ્ચે મુજકો પાદશહેને મચ્ચે જાતી હું ઉસકી પ્યારગહેમે,
 ખશર ખની હું, મચ્ચે જીસકી ખાતીર મીલેગા વો ખુશ જમાલ મુજકો.

૪૩.

સીપાસે ખુદા ઘર હચ્ચે રૌશન હમારા,
 ખીજાસે હુવા પાક ગુલશન હમારા—સીપાસે૦
 દોઆ મુજકો હકને ચરાગે ખીસારત,
 હુવા ખાનચ્ચે ચરામ રૌશન હમારા—સીપાસે૦
 શગુફતાં હુવા આરજુકા ગુલીસ્તા,
 ગુલે અચ્ચેશસે પુર હચ્ચે દામન હમારા—સીપાસે૦

૪૪.

અચ્ચે પેટો ઇસ નજુમીકા નાદીર ખયાલ હચ્ચે,
 દાનાં પરી જમાલ સીતુદા ખીસાલ હચ્ચે—અચ્ચે૦
 દી ચાર રોજ પહેલે ખપ્પર તુમસે મીલનેકી,
 કમસીન હચ્ચેપર ખુન્જેરગીકા ઇસમે કમાલ હચ્ચે—અચ્ચે૦
 કયા કયા મુસીખતે સહી તુમને ખયાં કરો,
 કયું કર ચે ફુલ પાયા હમારા સવાલ હચ્ચે—અચ્ચે૦

૪૫.

ખુસરવા તેરે મચ્ચોતાજ સીકંદર દારા,
 દેખ આયા ખીલા ગુલશન ઉસ ખતમે સારા.
 બાહાં મહલ ખનાચ્ચે હચ્ચે નહી આદમકે,
 હંચ્ચે મલક ફલકસે કહી વાંહાં આ અમકે.

હચ્ચે જમી કંઈ ફરસંગ વાંહાં સોનેકી,
 ચક નેકી કે પદલે મીલે વાંહાં સોનેકી,,
 દરવાજે મોતી જડે સુન્હેરી સારે
 હંચ્ચે ચમક રહે વોહ ફલકપે જચ્ચેસે તારે.
 હંચ્ચે ગંગા જમની પારાદરી પાંદીકી,
 ઇટે હંચ્ચે જહી સોનેકી ચૌર ચાંદીકી,
 હંચ્ચે મોતી ખીખડે જગે જગે પર ઢેરેં,
 ચાકુત જમુરદ લાલ જવાહીર ઢેરેં,
 માલીકને વાંહાંકે આપકી દાવત કી હચ્ચે,
 ફૂલ શહેરકી આપકે સાથ ઇન્નિજત દી હચ્ચે.

૪૬.

પતા મુજકો ચોરીકા ખીલકુલ મીલા હચ્ચે,
 મચ્ચે દેખું વાંહાં જાકે કયા ગુલ ખીલા હચ્ચે—પતા.
 મુજે ચ્ચે કહાની હચ્ચે કામીલ નીશાની,
 મેરે આચ્ચેનોકી સરાસર છલા હચ્ચે—પતા.

૪૭.

સુન પાત શોહર સુન પાત પ્યારે,
 તેરી જો ન માને નજરોસે ગીર જાચ્ચે—સુન.
 કુરખાન જાહિં હરગેજ ન આહિં,
 ગર શાહ દાગી પદનકો હચ્ચે લાચ્ચે—સુન.

૪૮.

શહેવાલા કીજે ધ્યાન; મચ્ચે વોહી મુરલે દર્દો અલમ હું,
 તાજેમુલુકચ્ચે નહોસ કદમ હું, હુધ મુશકીલ આસાન—શહેવાલા.
 ફીરતા રહા હચ્ચેરાંનો પરેશાં, દરદર શરગરદાંન,
 ફજલે ખુદાસે શહેકો દોઆસે પાયા ચ્ચે સામાન—શહેવાલા.

તેરા શુક્રે અહેસાંન પરવરદીગાર,
 મીલા ગુમ હુવા ગૌહરે શાહવાર—તેરાં
 સુન અચ્ચે મેરે નુરે ખસર નામવર,
 મીલી મુજકો પહેલેહી તેરી ખખર;
 કે તુજકો એ દૌલત એ હશમત મીલે.
 એ ચકપાલ એ શાનો શઓકત મીલે—તેરાં
 મગર તેરી પ્યાયસસે અચ્ચે નેકનામ
 હુધ હમ પે ને કુચ્છ મુસીખત તમામ;
 તેરે ભાઈ લાચ્ચે પરસ્તાંસે કુલ
 મચ્ચે ઊસ ગુલસે ખીલકુલ ગયા રંજ ભુલ—તેરાં

૫૦.

ખેહ્યાચ્ચોને કયા દાગ ખાયા,
 નામ આલમમે મેરા દુખાયા—ખેહ્યાચ્ચોને
 તાબુલ મુલુક અપ્પ તું મુજકો ખતાદે,
 કચ્ચેસા હચ્ચે એ ગુલ ખીલાયા—નામ આલમમે

૫૧.

શાહ જખ મચ્ચે નીકલા ઘરસે આપકે ડરસે દહલ દહલ,
 પહોંચા મચ્ચે ફીરદૌશ તો દેખ ઈન ચારેમે ખલલ ખલલ.
 સખ અલખેલે જુઆથે ખેલે ઈસ ઔરતસે સમ્હલ સમ્હલ,
 હારકર ઈસકી કૈદમે આચ્ચે દાગભી ખાચ્ચે મચલ મચલ.
 છતકર ઈનકો મચ્ચેને છોડાયા ઈરિમભી પાયા ખીલા ચમન,
 દેવનો હુમ્માલાકી મદદસે કુલભી લાયા મગન મગન.
 શહમે અંધે ગદાકી મચ્ચેને સદા સુની જખ મદદ મદદ,
 કુલસે આંખે રૌશન કર દી દુઆકી હાંસીલ હુધ સનદ.
 ઊસ અંધેસે પતા ને પાયા ઈન્હોને દોડે ઝપટ ઝપટ,
 કુલ વો મુજસે છીન લીઆ ફીર ઈન ચારેંને લીપટ લીપટ.

૧૭

વોને મેરી ખાતોર એ સખ મહલ પનાએ કીઆ કરમ,
આજ એ કીસમતસેં હએ, મુજકો આપકે હાંસીલ હએ કદમ.

૫૨.

ખવાર ખવાર ચારો ખવાર, હું મએંસુરતસેં બેજાર,
પદકીરદારો નાહીનજાર, તુમપે હરદમ સએ પએજાર.
હાજર હો દરખાન, હએ એ સખ શએતાંન,
મુન ઇસઆંન, કર સામાંન, ડાલ ઇનકો જન્દાંન.

૫૩.

હાર મીલી હાએ હંમે હાર મીલી હાર,
ઘરબી મીલી હાર હમે ફાર મીલી હાર.
ખવાર રહે ખવાર રહે ખવાર રહે ખવાર,
ઘરબી સદા ખવાર રહે ફાર રહે ખવાર.
કુલપે કુલેથે મીલા ઉસકી પદલ ખાર,
જત પે દૌડે થે મીલી ઉસકી ચવજ હાર.

૫૪.

હર ગુલ પડનેકો પએર હએ શાહા ચલો ચમનમે—હર
ચલોએગા ઘરમે, ઘર એ ચમન હએ,
ગુલે ગુલશનકી સએર હએ—શાહ ચલો.

૫૫.

હુવા હાલ રૌશન મુજે ગુલકા કુલ,
ખીલા ઇસ નએ પાગમે કુલકા ગુલ.
ઉડી આજ ખુલખુલ પરસ્તાનકો,
ચંહાં છોડ કર ગુલ પરસ્તાનકો.
ખુલા કરકે હમ્માલાકો શાદ શાદ,
મએં હાંસીલ કરેં અપને દીલકી મુરાદ.

આહા આહા બકાવલી જન આઈ રે—આહા૦
 ચનન હમાશ ધરમકા સારા પડાયા એ સુનસાંન,
 ગુલોને મારા પલક ધશારા આઈ ઊસમે જન—આહા૦
 ચમન કે સખ ગુલ બનફશા સુખ્યુલ હુવેથે કુલ વરપાદ,
 ખુશીસે બુલબુલ કરે હુએ એ ગુલ ચમન હુવા આપાદ—આહા૦
 ગુલોંકી પ્યાલી હુધથી પ્યાલી તરસ તરસ બેઆખ,
 રૂપોપે લાકી હુધ નીરાલી બરસ બરસ કે આખ—આહા૦

ચંદર મુખ સુંદર તન સુન તું ઓ પરી,
 તેરે ખીન હમ રહે પુર ગમ રંજ સહેતેરી—ચંદર૦
 નીસ દીન દીન પલ છીન છીન થી ન પાહેતરી,
 છતીઅનપર થી સીલવર રોગકી ધરી.
 થી સખીઅન તુમ કારણ જંગે જરગરી,
 તનકા, મનકા, ધનકા, કુચ્છ ન રહા ફીકર જરા.
 મનમે ભરા, રંજ અખતરી—ચંદર૦

ગુલે ગુલજર નાજેરાંનાઈ કયા પાત એ દીલમે આઈ—ગુ૦
 મેરે ચમનસે ચુરાકે ગુલ તુ કર ગયા ગુલશન કુલ વીરાન,
 સોનેકી મેરો પારાદસીમે જાગે તેરે અએસાંન;
 મીલાકર હાથ અંગુઠી સરકાઈ—કયા પાત૦
 તેરી પાતેર જંગલ જંગલ બનબન ફીરી મએ સરગરદાન,
 બનકે નજુમી તુજસે મીલાયા પાપ તેરા સુલતાંન;
 સરાસર દેખ મેરી ચતરાઈ—કયા પાત૦
 આહાથા એક સીરેસે તેરા ધરદર કરં મએ સખ વીરાન,
 માન મેરા એહેસાંન પીઆરે બચ ગઈ તેરી જન,
 સમજ લે ખુબ ગર હુએ દાતાઈ—કયા પાત૦

દીલપ્પર સમજ ન મુજકો જીસકો જીતલીઆ તુનો મએદાંત,
 બાધએકોબી દાગ દીલાકર કોઆ પહોત હએસાંત,
 કહો કયા શાંત ઇસમે દીખલાઈ—કયા પાત૦
 હમ્માલા તેરી સાસ હએ આતી પાસ તેરે સુન અએ જશાંત,
 થોડા લીખ્યા પહોત સમજ તું જલદી આ ઇસઆંત,
 વગર ન જન અપની રૂસવાઈ—કયા પાત૦

૫૮.

ગુનહેગાર હું ઔર ખતાવાર હું,
 સજએકો ખેશક સજવાર હું—ગુનહેગાર૦
 ખજલ હું પરોમાન હું ખવાર હું,
 મગર અપ્પ કરમકી તલખગાર હું—ગુનહેગાર૦

૬૦.

શરત મેરી અગર કુખુલ કરે,
 મુદદઆએ દીલી હુસુલ કરે—શર્ત૦
 હોવે પીલકુલ ખતા મઆફ તેરી,
 નએ સીરસે હો રાહા સાફ તેરી—શર્ત૦

૬૧.

અગર પાલ તનકે મેરે હોં જીપ્યાંત,
 ન હો શુક્રીઆ તેરા હરગીજ ખયાન—અગર૦
 તેરી પાત હએ જાનો દીલસે કુખુલ,
 જો ફરમાઇએ મુદદઆ હો હુસુલ—અગર.

૬૨.

સુન અએ દેવની શર્તે ઇમદાદ કો,
 ખુલાલા તુ ઉસ આદમો જાદકો—સુન૦
 નહીં તુજકો દરકાર હએ રેહપરી,
 એ ખત જીસકો દે ઔર અંગુશતરી—સુન૦

૨૦

હુવા એ ન અંજામ અગર તુજસે કાંમ,
કરું કલસે કામ તેરા તમામ—સુન૦

૬૩.

દીલદારી કીનીરે, તુને એ હમદમ, દીલ પરીઆં, પ્રીતમે જરીઆં,
વો પરીઆં, નગરીઆં, નજરીઆં, પર કર કે, ગમ ખવારી કીનીરે—
મન અંદર રહી ગુજર ગુજર જો,
પાત ખખર દી તુને આકર,
ચલદો હસતે ખીલતે અપ તૈયારી કીનીરે—દીલદારી૦

૬૪.

હાથર હયે એ મુજરીમ સરે દરખાર તુમારા,
મયે હું વોહી ગુલચીન ગુનહેગાર તુમારા—હાથર૦
દરીઆએ નોદામતમે હું મયે ગર્ક સરાસર,
અપ લુત્ફો કરમ હયે મુજે દરકાર તુમારા—હાથર૦
કુરકતમે તુમારી મયે તડપતા થા શખો રોજ,
શદ શુક મયસ્સર હુવા દીદાર તુમારા—હાથર૦

૬૫.

તોરા સચ નહી કહેનારે, મહેમાન પ્યારી શાંન,
રતીઆં તરસ કાહે પતીઆં ખનાએ—તોરા૦
દરસ દરસ એસે પહોત પુકારે,
અએસી કહેના દીલખરસે.
જાંન જાંન જાંન મેરી તું પાત જાન, મયેને તોરી પાતે જાની,
તુને મોરી જાંની—તોરા૦

૬૬.

લીખખી હયે તકસીર સરાસર ખતા હમારે હાતોંમે,
દીલ ખેચારા, આયા પરી તુમારે હાતોંમે—

રખતી હો તદપ્પીર કરમકી સદા સંવારે હોતોમે દોલદારો કે,
ધ્યારી ચલેં ધશારે હોતોમે—
ચાહે પાલો યાં મલડાલો ધ્યારે ધ્યારે હોતોમે દોલ ખેચારા,
આયા પરી તુમારે હોતોમે—

૬૭.

મન છીન લીચ્છો પાહોનાંને મંત્ર એ સુનાચે.
ચમક આનકર દીખાચે—મન છીન૦
સુન સુન સુન મંત્ર એ, હુર નાર તડપ રહી,
નચેના પ્યાન તાન તાન જાન બી લુભાચે—મન છીન૦

૬૮.

અપની દીલપ્પરીઓંસે ધ્યારી મોરા ૐ રંગના—અપની૦
આસ કરે તોરો તરસ રહો મન,
તડપ તડપ ફીરે તોરે અંગના—અપની૦

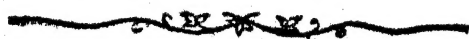
૬૯.

ગમ ન ખાચ્છો વારીરે, સાથી પીચ્છા મચ્છે તોરી હું—ગમ૦
તોચ્છે દેખ સયાં, ચૌરકો ન દેખું રે,
ધ્યારી ધ્યારી પ્પતીયાં તેહારી સારી રે—ગમ૦

૭૦.

નીસપ્પત મેરી અપ્પ તુજસે હટા કૌન સકેગા,
ફેર મેરા વતન મુજકો દીખા કૌન સકેગા—
દીલ મેરા સનમ તુજસે ફીરા કૌન સકેગા,
એ તનકી બગી આગ પુજા કૌન સકેગા—
પલકોંકા તેરે તીર પચ્છા કૌન સકેગા,
દીલ જુલ્ફકી નાગનસે છુડા કૌન સકેગા—
ધસ દીલસે તેરી ચાદ ભુલા કૌન સકેગા,
હર્ફ ખતે તકદીર મીટા કૌન સકેગા—

શાદોડે ચમનમે હચ્ચે કુલ ખીલે કુલ ખીલે કુલ ખીલે,
 હમ તુમ દોનો હચ્ચે, આજ મીલે આજ મીલે આજ મીલે,
 રંજલે ખુદા હચ્ચે પાગ ખીલા હચ્ચે દુલહન હચ્ચે ગુલ દુલહા ખુલખુલ,
 રંગ જમા હચ્ચે ઠંડી હવા હચ્ચે હર જનીય હચ્ચે કુલ ખીલે.
 રંગ ચમનમે હચ્ચે આશકાર, અચ્ચે પરી ગુન બરી, કહોજરી પહોતરી,
 મુન અચ્ચે મેરે ગુલે નૌખહાર, શૌહરી ગૌહરી કુલ ખીલે.

દરેક માણસ જાતે વૈદ્ય ૧ ૦ ૦	અભીમન્યુનો ચક્રવૈ... ૦ ૮ ૦
કલગી ગાયન સંગ્રહ... ૦ ૧૨ ૦	ઓખાહરણ ... ૧ ૦ ૦
મુરખાની વારતા... ૦ ૧૨ ૦	સુધન્વા આખ્યાન... ૦ ૬ ૦
વલ્લભકૃત કાવ્ય પુસ્તક ૧ ભુ. ૦ ૧૨ ૦
વલ્લભકૃત કાવ્ય પુસ્તક ૨ ભુ. ૦ ૧૨ ૦
પ્રેમરાય અને પ્રેમગવરી ૦ ૪ ૦
શીખામણના ખરડા (સાત પાનામાં) ૦ ૩ ૬
સરતી સુખડાને સીધપુરની યાત્રા... ૦ ૩ ૦

નાટકનાં પુસ્તકો.

ગુલશને ખેખાર ઉર્ફ તમાશાએ પુરખહાર (કે જેની અં-
દર નવ ઉરદુ ખેલો, ખેજલસા, અંદગીઓ, અન્નરાના
ગાયનો, તથા મુજરાઓમાં ગવાતી ૧૫૦ ગજલોનો
સંગ્રહ કીધો છે)... ...

હેલ મેલાણી અને વિક્રમ ચરીત્ર નાટક... ...	૧ ૪ ૦
તમાશાએ નતિજાએ અસ્મત ...	૦ ૬ ૦
અન્નમે સખાવત (ઉર્ફ બાદશાહે ખોદાદોસ્ત) ...	૦ ૬ ૦
અંદન મલ્યાગરી નાટક (પાંચમી આવૃત્તિ) ...	૦ ૫ ૦
મકેઝના (ઉર્ફ અફસરે ચરતર)... ...	૦ ૪ ૦
તોલકુયે દીલકોશા (ઉર્ફ નર્થ ઇન્દર સખા) ...	૦ ૪ ૦
સોખતે અસર અથવા મોહન દુખદર્શક... ...	૦ ૨ ૦
નકશે સુલેમાનીનો ઉરદુ ખેત્ર ...	૦ ૩ ૦
ગુલશને બાહાર અફઝા (ઉર્ફ નર્થ ઇન્દર સખા) ...	૦ ૩ ૦
અન્ન-ન સુખન (ઉર્ફ તીરીયા ચરતર)... ...	૦ ૩ ૦
ગુલશને ખેખાર (ઉર્ફ ખુલખુલે ખીમાર)... ...	૦ ૩ ૦
અલીબાબા ચાલીસ ચોર... ...	૦ ૩ ૦
દાદે દરિયા (ઉર્ફ બાદશાહ ખુદાદાદ) ...	૦ ૪ ૦
દરેક નવ બહાર (ઉર્ફ અંદખદન મોહીયાર)... ...	૦ ૨ ૦
નંદરાજ અને સનિ સુલ્તાનના ગાયનો. ...	૦ ૨ ૦
ધ્રુવ આખ્યાનના ખેલમાં ગવાતાં ગાયનો ...	૦ ૧ ૬
રસીકોનો અતી રમુજ ફારસ. ...	૦ ૧ ૦
ચાલાક શકરખી તથા ગુરજની ગડખડનો ફારસ. ...	૦ ૧ ૦
ખેતીશા અને દાહી વહુનો ફારસ. ...	૦ ૨ ૦
અકસીરે આઝમ (ઉર્ફ તીલસ્માતે સુલેમાની)... ...	૦ ૧ ૬
ગુલીસ્તાને ખાન્દાને હામાન. ...	૦ ૪ ૦
ગુલીસ્તાને રાગ ભાગ પેહલો. (પ્રખ્યાત ગાનારીના ગાયનો.) ...	૦ ૮ ૦
સવાઈ ઇમનો રમુજ ફારસ... ...	૦ ૧ ૬
હરીશચંદ્રના ખેલના ગાયનો... ...	૦ ૧ ૦
નળદમયંતીના ખેલના ગાયનો... ...	૦ ૧ ૮
ચંદ્રસેનને ચંદ્રપ્રભા નાટક ૦ ૬ ૦	નવરંગે દરેક ... ૦ ૪ ૦
મંદા દુઃખદર્શક ... ૦ ૬ ૦	સુલેખકાવલી નવી. ... ૦ ૪ ૦
તમાશાએ આંહખી ... ૦ ૪ ૦	લયેલી મજનુ... ૦ ૨ ૦

जलसमे सेतोपर ... ० ३ ०	हसानमे अजयय ... ० ४ ०
आपराज हांडाना गायनो ० १ ०	जकावलीना गायनो ... ० १ ०
जरथरीना गायनो ... ० १ ०	हामानना जेजना गायनो ० १ ०
हामावती नाटक ... ० ४ ०	जनगराना गायनो ... ० ० ०

थीज नाटकां तथा पर्युरस पुस्तके.

हिंदुस्तानी गायन संग्रह भाग १, २, ३, दरेकनो...	१-०-०
सीतमे हामान उई हरेमे अजयल	०-८-०
अजमे उदित उई हुमायुन नासीर	०-६-०
हातमशीन तमे उई अइसरे सपावत	०-६-०
घनसाई माहुमुदशाह गजनवी	०-८-०
गुलमे अजयम उई जैसा ओ वैसा लो	०-६-०
हरेमे शीला उई आहते गर	०-६-०
नकल नुरदीन और हुसन अइरोऊ	० २ ०

जहाओ सीतमगर ... ० ६ ०	नकल अंजेली गुलाब ... ० २ ०
पुरन जगन. ... ० ४ ०	जलसमे दीन पमंद ... ० ४ ०
सओदुस सुलेमान ... ० ६ ०	गुन्या सेतोपर ये कहे ० ६ ०
प्यामे मोहप्यत ... ० ६ ०	गोपीचंद नाटक ... ० ६ ०
अजमेआते परस्तान.. ० ६ ०	मुच्छक्रीक नाटक ... ० ८ ०
गुरे राअदशाह ... ० ६ ०	संगीत गायन संग्रह ० ८ ०
शकुन्तला ... ० ३ ०	कइलु घेजाना गायन ० १ ०
सहेवंत सावलीगा. ... ० १ ०	तीनसमे जेहरा ... ० ३ ०
हामसेन रसीकाना गायन ० १ ०	जंगीरशाह जोहर... ० ३ ०
ज्याअहरलुनो ओपेरा. ० १ ०	महालसा ... ० १ ०
इकसमपुी हरलु. ... ० १ ०	वीरसिंह अंजिका ... ० १ ०

मराठी पुस्तके.

मराठी हावर्ड प्रायमरचे शब्दार्थ भाषांतरसह.	० ४ ०
„न्यायल प्रायमर व.नं. १ चे „ „	० ८ ०
„ „ „ २ चे „ „	० ८ ०
„ „ „ ३ चे „ „	० १० ०
„ धुळाक्षर	० १ ०
„ इंसभा	० १ ०
„ सिहासन बत्तिशी	० ४ ०

जे सिवाय दरेक नवतनी नाटकनी, वास्तव्यानी, अंजेल गु-
जराती, उरदु ओपडीओ पलु मणरी. जथाभां घेनारने कमीशन
घळुंन साई आपवाभां आवरी.

मेहेता जमनादास जमवानदासनी कुंपनी,

ठेकाई—मुजर्भमये सुनेकरनाम

